

15. augusta – Nanebovzatie Panny Márie A – B – C

*Velebí moja duša Pána
a môj duch jasá v Bohu,
mojom Spasiteľovi. (Lk 1,46n.)*

Prvé čítanie

Kniha zjavenia 11,19a; 12,1.3-6a.10b

V nebi sa otvoril Boží Chrám a v Chráme bolo vidieť Archu jeho Zmluvy.

Potom sa na nebi ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom, pod nohami mala mesiac a na hlave veniec z dvanástich hviezd.

Aj iné znamenie sa ukázalo na nebi: veľký ohnivý drak, mal sedem hláv a desať rohov a na hlavách sedem diadémov. Svojím chvostom zmietol tretinu nebeských hviezd a vrhol ich na zem.

Drak sa postavil pred Ženu, ktorej prišiel čas rodiť, aby zhltoť jej Dieťa, len čo ho porodí.

I porodila Syna, ktorý má železnou berlou vládnuť nad všetkými národmi. A jej Dieťa bolo uchvátené k Bohu a k jeho trónu. Žena potom utiekla na púšť, kde jej Boh pripravil miesto.

Vtom som počul mohutný hlas v nebi: "Teraz prišla spása, moc a Kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Pomazaného."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 15,20-27a

Bratia a sestry, Kristus vstal z mŕtvych ako prvý z tých, čo zosnuli. A pretože smrť prišla skrze človeka, skrze človeka príde aj vzkriesenie z mŕtvych. Lebo ako všetci umierajú v Adamovi, tak zasa všetci ožijú v Kristovi. Ale každý v poradí, aké mu patrí: najprv Kristus, potom, pri jeho príchode, tí, čo patria Kristovi. Potom nastane koniec, keď odovzdá Kráľovstvo Bohu Otcovi, keď zničí každú Vládu, každú Moc a Silu.

Lebo on musí kraľovať, kým mu Boh nepoloží všetkých nepriateľov pod nohy. Ako posledný nepriateľ bude zničená Smrť; lebo mu všetko podrobil pod nohy.

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého mesta v hornatom judskom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom:

"Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone.

Blahoslavená si, lebo si uverila, že sa splní, čo ti Pán povedal."

Mária hovorila: "Veľbí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice: hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia: lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný; a sväté je jeho Meno. Jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie, s tými, čo sa ho boja.

Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno.

Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätal na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky." Mária zostala u Alžbety asi tri mesiace a vrátila sa domov.

Na zamyslenie

Vďaka dnešnému evanjeliu môžeme byť prítomní na stretnutí Márie so svojou sesternicou Alžbetou, môžeme počuť Máriin chválospev, ktorý je odpoveďou na všetko, čoho sa jej dostalo od Boha. Tento "Magnifikát", táto pieseň oslavuje, ospevuje Božiu veľkosť, jeho moc a obrovské milosrdenstvo, jeho večnú vernosť, ktorá sprevádza človeka cez smrť až k trvalému životu s Bohom. Máriin život a jej nanebovzatie je nám toho príkladom, svedectvom a nádejou.

Mária sa modlí. Jej modlitba je piesňou radosti. Stretávame sa tu s príkladnou modlitbou človeka, ktorý smel zakúsiť skutočnú veľkosť Boha. "Veľbí moja duša Pána, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice." To znamená: urob Ho veľkým! Zmýšľaj o ňom vo veľkom, pretože On je ešte stále väčší ako si len vieš predstaviť!

"Môj duch jasá v Bohu, v mojom Spasiteľovi." Nie zriedkavo cítim sa v živote ako jednoduché, bezvýznamné a ponížené stvorenie – a predsa dôverujem v to, že Boh sa vždy ukáže ako ten, ktorý ma veľmi dobre pozná, a pre ktorého nie som napriek tomu alebo práve preto nikdy bezvýznamný, aby ma neurobil veľkým. Vo veľkom množstve maličkostí koná Boh dennodenne veľké veci na mne, vedie a sprevádza ma temnou dolinou ako sa to spomína v žalme 23, dokonca som pripravený prijať Jeho prút a palicu ako pomoc.

Mária vie preto zaspievať takúto pieseň radosti, pretože pozná Božiu blízkosť v jej osobnom živote nielen intelektuálne, ale hlavne existenciálne. Poznáva Boha ako Boha dejín, ako toho, ktorého prísľub prináša spásu, a ktorého dielo trvá z generácie na generáciu. V Máriinom Synovi stojí tento Boh viditeľne na strane malých, biednych a utláčaných. Mária zakončuje svoju modlitbu slovom a myšlienkou proroka Izaiáša (41,8-10): "Ty však, Izrael, sluha môj..., ktorého som vyvolil.... Neboj sa, veď som s tebou ja! Posilňujem ťa, ba pomáham ti, držím ťa svojou spásnou pravícou!" Boh nenechá nikdy Svojich v šтиchu. Pretože On je verným Bohom. Keď aj my vieme s vďačnosťou svedčiť o tomto Bohu tak ako Mária, ukáže sa nám a aj druhým hlavný zmysel nášho života.